

25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΑΝΤΑΡΑ-ΠΙΣΤΟΛΗ

9ο ΓΥΜΝ. ΛΑΡΙΣΑΣ 24 -3- 2015

Αξιότιμε κ. διευθυντά, αξιότιμοι κ. συνάδελφοι και αγαπητά μας παιδιά,

Η 25η Μαρτίου είναι διπλή γιορτή. Γιορτάζουμε τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και τον Ευαγγελισμό της απελευθέρωσης της Ελλάδας από τον τουρκικό ζυγό.

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου μας αποκαλύπτει το προαιώνιο σχέδιο του Θεού για την ενανθρώπιση του και την σωτηρία του ανθρώπου που υποδουλώθηκε στην αμαρτία. Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ φέρνει στην Παναγία μας το σωτηριώδες μήνυμα, το ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ. Κι έτσι όλες οι προφητείες βρίσκουν την εκπλήρωσή τους.

Ο άσαρκος θεός παίρνει σάρκα, ο άυλος ενώνεται με την ύλη. Ο άχρονος αποκτά αρχή. Ο ήλιος αγγίζει τη γη.

« Ὁ Ὑἱὸς τοῦ Θεοῦ, Ὑἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται »

Ο Θεός ταπεινώνεται από άκρα αγάπη, με σκοπό να υψώσει και να ενώσει κοντά Του τον άνθρωπο, τον οποίο δημιούργησε.

Δεύτερη γιορτή είναι ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ, η έναρξη του επαναστατικού αγώνα του 1821, η Εποποιία της εθνεγερσίας του γένους μας μετά από τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς.

Η 25^η Μαρτίου είναι το ξημέρωμα μιας μακρόχρονης νύχτας, είναι η Ανάσταση μετά το Γολγοθά και τη Σταύρωση της φυλής μας που ξεκίνησε στις 29 Μαΐου 1453. Εκείνη την αποφράδα ημέρα που κυριεύτηκε η Κων\πολη από τους Τούρκους, καταλύθηκαν και οι ιδέες του πνεύματος, της πίστης, της αλήθειας και της λευτεριάς. Οι ελπίδες όμως και τα όνειρα των υπόδουλων Ελλήνων, παρά τις αναρίθμητες ταπεινώσεις και τα μαρτύρια, κρυφοζούν. Γίνονται προσμονή και τραγούδι. Ο φλογερός λόγος του Ρήγα και των διδασκάλων του Γένους προετοιμάζει τις ψυχές. Η Εκκλησία γίνεται η Κιβωτός που γλύκανε τον πόνο του Έλληνα, διέσωσε τη γλώσσα του, την πίστη, την ταυτότητά του.

Η 25^η Μαρτίου είναι η μεγαλύτερη μέρα του σύγχρονου Ελληνισμού. Μας θυμίζει ποιοι είμαστε, ποιος είναι ο προορισμός μας, ως έθνος, ως λαός και ως άτομα. Ξαναζωντανεύει στη συνείδησή μας τις προαιώνιες αξίες του Ελληνισμού. Με τις δύο εκείνες μεγάλες σε νόημα λέξεις «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ», οι απλοί και αγράμματοι πολεμιστές του 1821 προβάλλουν ως αιώνια πρότυπα για τους νεότερους.

Πού οφείλεται λοιπόν το θαύμα που επιτέλεσαν;

Βασικός συντελεστής αυτού του θαύματος είναι η αποφασιστικότητα και η πίστη τους. Μέσα στην ψυχή των Ελλήνων υπήρχε ζωντανή η αίσθηση ότι η ελευθερία θέλει θυσίες για ν' αποκτηθεί. Έτσι βιάδιζαν συνειδητά προς το θάνατο.

Κωνσταντίνος Κανάρης

Ρώτησαν κάποτε τον πυρπολητή Κανάρη, εκείνο το σεμνό ήρωα του '21, που έγινε κατόπιν ναύαρχος, υπουργός και πρωθυπουργός.

- Πως τον έκανες αυτόν τον άθλο Ναύαρχε;

«Και ό γενναῖος Ψαριανός ἀπάντησε: «ΜΕΤΑΛΛΑΒΑ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ στὰ Ψαρά, ἀσπάστηκα καὶ ἀποχαιρέτισα τὴ γυναίκα μου καὶ εἶπα ἀποφασιστικὰ θα κάνω τὸ χρέος μου:

«Απόψε Κωσταντή θα πεθάνεις για την Ελλάδα»!

Σ' αυτό το "απόψε θα πεθάνεις" βρισκόταν η ηθική δύναμή του.

Κανένα αντάλλαγμα δεν ήταν ικανό να τους δελεάσει, ώστε ν' αλλαξοπιστήσουν, ή να προδώσουν την πίστη και την πατρίδα τους.

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

Η γενναία στάση του Αθανασίου Διάκου στην Αλαμάνα, κοντά στις Θερμοπύλες, και η μαρτυρική θυσία του, αναβίωσε το ηρωικό «Μολών Λαβέ» του Λεωνίδα το 480 π.Χ. απέναντι στους Πέρσες..

Τον Διάκο τον θέλουν ζωντανό...και τον συλλαμβάνουν.

Κάποιοι απ' τον συγκεντρωμένο κόσμο του είπαν τότε να τουρκέψει για να σώσει το τομάρι του. Ο Διάκος γυρίζοντας προς αυτούς, απαντά:

«Εγώ Γραικός εγεννήθηκα Γραικός θε ν' αποθάνω»

Δεν υπάρχει ούτε φιλοδοξία ούτε κάποιο υλικό αγαθό που να τοποθετείται πιο πάνω από την Ελλάδα.

Μάρκος Μπότσαρης

Ο Μ. Μπότσαρης ήταν από τους λίγους αγωνιστές της Ελευθερίας που προτιμούσαν το κοινό συμφέρον από το προσωπικό όφελος. Για την ανδρεία που έδειξε στις μάχες κατά του Χουρσίτ Πασά και στην υπεράσπιση του Μεσολογγίου κατά την πρώτη πολιορκία, η προσωρινή κυβέρνηση του έστειλε δίπλωμα Στρατηγού.

Η τιμητική αυτή διάκριση προκάλεσε τη ζήλια των άλλων οπλαρχηγών και ακούστηκαν παράπονα εναντίον του. Τότε ο Μάρκος, πήρε το δίπλωμα, το 'σκισε σε μικρά κομμάτια μπροστά τους και, σκορπίζοντάς τα στον αέρα, είπε :

- Αύριο θα ξαναγίνει πόλεμος. Κι όποιος σταθεί άξιος, παίρνει το δίπλωμα στη μάχη.

Ο ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ

Σε μνημειώδη ομιλία του στην Ακαδημία Ιασίου, της οποίας ήταν μέλος του διοικητικού συμβουλίου, ανέφερε προφητικά γι' αυτόν ότι: «ο αγωνιστής την ελευθερία ή την κερδίζει μαχόμενος ή την καθαγιάζει πεθαίνοντας» Ο ήρωας αυτός καταγόμενος από το Λιβάδι Ελασσώνος θυσιάστηκε στη μονή Σέκκου όπου ανατινάχτηκε με τα παληκάρια του μετά από αντίσταση 15 ημερών, αφού τους τελείωσαν οι προμήθειες, προκαλώντας μεγάλες απώλειες στους Τούρκους.

Ο Νικήτας Σταματελόπουλος ή Νικηταράς

Ο Τουρκοφάγος

Ύστερα από τη μάχη στα Δερβενάκια, ο Νικηταράς, έστειλε στη γυναίκα του ένα καλοτυλιγμένο πακετάκι.

Όλοι νόμισαν ότι θα είχε κανένα διαμαντένιο κόσμημα, από αυτά που έπεσαν στα χέρια των παλικαριών, από τους θησαυρούς του Δράμαλη. Γι' αυτό έτρεξαν όλοι να το περιεργαστούν.

Καθώς όμως η σύζυγός του, Αγγελίνα (κόρη του πρωτοκλέφτη του Μοριά του θρυλικού Ζαχαριά) άνοιξε το δέμα, βρήκε μια ξύλινη ταμπακέρα κι ένα σημείωμα που έγραφε:

«...Τα παλικάρια μου, μου πρόσφεραν τούτη την ταμπακέρα κι ένα σπαθί στολισμένο με πολύτιμα πετράδια. Το σπαθί το χάρισα στη διοίκηση της Ύδρας, για να χρησιμεύσει στο αρμάτωμα του στόλου που τόσο χρειάζεται στην Πατρίδα. Την ταμπακέρα τη στέλνω σε σένα που μου είσαι το πιο αγαπημένο πρόσωπο που έχω στον κόσμο ύστερα από την Πατρίδα...»

Ωστόσο ο Νικηταράς πέθανε το 1849 τυφλός και πάμπτωχος Ζητιανεύοντας στον Πειραιά.

Ένας άλλος παράγοντας που έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στην επιτυχία της Επανάστασης ήταν η ομόνοια των αγωνιστών. Η κοινή συνείδηση για την αναγκαιότητα του αγώνα οδηγούσε σε ταύτιση ιδεών, σκέψεων, επιθυμιών. Δεν υπήρχαν προφάσεις, αρνήσεις ή δικαιολογίες, αλλά μόνο

Αυτοθυσία και Ηρωισμός. Την ΟΜΟΘΥΜΙΑ αυτή παρουσίασε παραστατικά ο Κολοκοτρώνης μιλώντας σε μαθητές στην Πνύκα στις 7 Οκτωβρίου 1838. Ο λόγος του αποτελεί πνευματική παρακαταθήκη προς τη νέα γενιά του Έθνους.

Ο Λόγος του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στην Πνύκα

Παιδιά μου!

“Όταν αποφασίσαμε να κάμουμε την Έπανάσταση, δεν έσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι ήμεθα, ούτε πώς δεν έχουμε άρματα, ούτε ότι οί Τουρκοί έβαστουσαν τὰ κάστρα καὶ τὰς πόλεις, ούτε κανένας φρόνιμος μᾶς εἶπε, "ποῦ πάτε ἐδῶ να πολεμήσετε με σιτοκάραβα βατσέλα", αλλά, ως μία βροχή, έπεσε εις ὅλους μας ἡ ἐπιθυμία τῆς Ἐλευθερίας μας... καὶ ὅλοι, καὶ οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ προεστοὶ καὶ οἱ

καπεταναῖοι καὶ οἱ πεπαιδευμένοι καὶ οἱ ἔμποροι, μικροὶ καὶ μεγάλοι,
ὅλοι συμφωνήσαμεν σ' αὐτὸ τὸ σκοπὸ καὶ κάναμεν τὴν ἐπανάσταση.

Εἰς τὸν πρῶτο χρόνο τῆς Ἐπαναστάσεως εἶχαμε μεγάλη ὁμόνοιαν καὶ
ὅλοι ἐτρέχαμε σύμφωνοι... Ὁ ἓνας πήγαινε στὸν πόλεμο, ὁ ἀδελφός του
ἔφερνε ξύλα, ἡ γυναῖκα του ἐζύμωνε, τὸ παιδί τοῦ ἐκουβαλοῦσε ψωμί
καὶ μπαρουτόβολα στὸ στρατόπεδο καὶ ἐὰν αὐτὴ ἡ ὁμόνοια ἐβαστοῦσε
ἀκόμη δύο χρόνους, ἠθέλαμε κυριεύσει καὶ τὴν Θεσσαλία καὶ τὴν
Μακεδονία, καὶ ἴσως ἐφθάναμεν καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολη...

Τόσο τρομάξαμε τοὺς Τούρκους, ὅπου ἄκουαν Ἑλληνα καὶ φεύγαν
χίλια μίλια μακριά. Ἑκατὸν Ἑλληνες ἔβαζαν πέντε χιλιάδες ἐμπρὸς κι
ἓνα καράβι μιὰ ἀρμάδα. Ἀλλὰ δὲν ἐβάσταξε. Ἦλθαν μερικοὶ καὶ
ἠθέλησαν νὰ γένουν μπαρμπέρηδες εἰς τοῦ κασίδη τὸ κεφάλι. Μᾶς
πονοῦσε τὸ μπαρμπέρισμά τους μὰ τί νὰ κάνουμε; Εἶχαμε κι αὐτουνῶν
τὴν ἀνάγκη.

Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ἡ διχόνοια καὶ ἐχάθη ἡ πρώτη προθυμία καὶ
ὁμόνοια.

Πρέπει νὰ φυλάξετε τὴν πίστη σας καὶ νὰ τὴ στερεώσετε, διότι ὅταν
ἐπιάσαμε τὰ ἄρματα, εἶπαμε πρῶτα ὑπὲρ Πίστεως κι ὕστερα ὑπὲρ
Πατρίδος.·

Εἰς ἐσᾶς μένει νὰ ἰσάσετε καὶ νὰ στολίσετε τὸν τόπο ὅπου ἡμεῖς
ἐλευθερώσαμε καὶ διὰ νὰ γίνει τοῦτο, πρέπει νὰ ἔχετε ὡς θεμέλια τῆς
Πολιτείας τὴν ὁμόνοια, τὴν θρησκεία, τὴν καλλιέργεια καὶ τὴν
φρόνιμον ἐλευθερία.

Η 25^η Μαρτίου ενσαρκώνει όλο το μεγαλείο και τα ιδανικά της φυλής μας. Από τη μάχη στο Δραγατσάνι τον Ιούνιο του 1821 με τον Αλέξ. Υψηλάντη, ως την τελευταία μάχη στην Πέτρα της Βοιωτίας με τον αδελφό του Δημήτριο Υψηλάντη και ως τον κυβερνήτη εθνομάρτυρα Ι. Καποδίστρια, φανερώθηκαν όλες οι αρετές του γένους, αλλά και τα ελαττώματά του. Γι' αυτό η βαθύτερη αξία του οκτάχρονου επαναστατικού αγώνα είναι ο παραδειγματισμός μας. Δεν πρέπει να παραλείψουμε το παράδειγμα του Γεωργίου Καραϊσκάκη που ακόμα και την ώρα που ξεψυχούσε έλεγε:

«Τα τελευταία λόγια του Γεωργίου Καραϊσκάκη

Είς όλους όσους τὸν ἐπεριστοίχιζαν νὰ τὸν συγχωρήσουν, καὶ ἔπειτα ἔκαμε τὴν διαθήκην του. Εἰς τὰ τελευταῖα φώναξε κοντά του τοὺς δύο ἀγαπημένους συμπολεμιστάς του, τὸν Γαρδικιώτην Γρίβαν καὶ τὸν Χατζηπέτρον καὶ εἶπεν:

—Ἐλᾶτε τώρα νὰ σᾶς ἀσπασθῶ.

Καὶ ὅταν εἶδεν ὅτι οἱ γενναῖοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἔκλαιαν, ἐπροσπάθησεν ὁ ἴδιος νὰ τοὺς παρηγόρησῃ καὶ τοὺς παρήγγειλε νὰ φροντίσουν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν της Ἀκροπόλεως.

—Προ πάντων ἐσεῖς οἱ παλαιοὶ συναγωνισταί μου, εἶπε, νὰ μὴν ντροπιασθῆτε.

Κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀπέθανε — ἀπέθανε τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς του.

Ιωάννης Καποδίστριας: Ο ασκητής πολιτικός

Ὅταν ἔφτασε στὴν Ἑλλάδα ὡς κυβερνήτης τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους προσφέρθηκαν νὰ τοῦ δώσουν ἀνάλογο οἶκημα ὡς κατοικία. Ὁ Καποδίστριας δὲν τὸ δέχτηκε. Ἦθελε νὰ ζεῖ ἀπλά συμμεριζόμενος τὴν κατάσταση ποῦ ἐπικρατοῦσε τότε στὴ χώρα. Μὲ δικά του ἔξοδα διόρθωσαν ἀπλὲς οἰκίες στὴν Αἴγινα καὶ στὸν Πόρο, «χωρὶς καμιάν ἐπιβάρυνση τῶν ἰδιοκτητῶν». καὶ ἐπίπλωσε τὸ σπίτι ποῦ ἔμενε μὲ «σιδηρᾶν κλίνην καὶ ξύλινον τραπέζιον». Γι' αὐτό ὁ ἀντικαποδιστριακὸς Γερμανὸς ἱστορικὸς Μέντελσον-Μπαρτόλντ, ὅταν ἐπισκέφτηκε τὸν Καποδίστρια ἔγραψε: «Ὁ μόνος στολισμὸς τοῦ κυβερνητικοῦ... «μεγάρου» εἶναι ὁ λαμπρὸς ἥλιος τῆς Ἑλλάδας καὶ ἡ λατρεία τῶν Ἑλλήνων, μὲ τὴν ὁποία δικαίως τὸν περιβάλλουν».

Τό Πανελλήνιο καί ή Γερουσία δύο φορές ψήφισαν τόν μισθό ποῦ ἔπρεπε νά δίνεται στόν Κυβερνήτη. Καί τίς δύο φορές ὁ Καποδίστριας ἄρνήθηκε νά δεχθεῖ μισθό.

«...Εἶμαι εὐτυχής διότι ἠδυνήθην νά προσφέρω... διά τήν ἔθνικήν ἀνεξαρτησίαν καί ἔλευθερίαν» ἔλεγε...

Ὡστόσο ο πρῶτος Κυβερνήτης της Ελλάδος, **Ιωάννης Καποδίστριας**, δολοφονήθηκε στο Ναύπλιο την πρώτη πρωτεύουσα του ελεύθερου κράτους, το κυριακάτικο πρωινό της **27^{ης} Σεπτεμβρίου 1831** στις 6.45' περίπου, μπροστά στην πόρτα του ναού του Αγίου Σπυρίδωνος.

Τέλος ο στρατηγός Μακρυγιάννης καταγγέλλει το ρόλο των κακόβουλων ξένων που εμφύσησαν στους Έλληνες τη διχόνοια και τον κομματισμό και προσπάθησαν να μας υποτάξουν με τα δάνειά τους.

Επιστολή του Ιωάννου Μακρυγιάννη προς τους Νέους»

Αγαπητά μου Παιδιά,

Μαζί με πολλούς άλλους άξιους και γενναίγους Έλληνες πολεμήσαμε και λευτερώσαμε τούτο τον τόπο που πατάτε εσείς, και να στοχάζεστε πως τον λευτερώσαμε για σας που γεννηθήκατε σε πατρίδα ελεύθερη, γιατί εμείς λίγο την απολάψαμε, ότι, μόλις εδιώξαμε τους Τούρκους, αρχίσαμε να τρώμε ο ένας τον άλλον κι έτσι μας βρήκαν διαιρεμένους οι Μπαυαροί και μας τζαλαπάτησαν.

.....Θέλουν να μας πάρουν τον αγέρα που αναπνέομεν και την τιμήν που με ντουφέκι και γιαταγάρι πήραμε. Εμείς το χρέος, το κατά δύναμιν, επράξαμεν. Και αυτοί βγήκαν σήμερα να προκόψουν την Πατρίδα. **Μας γέμισαν φατρία και διχόνοιαν.**

.....Και χωρίζουν τον κόσμο σε πατριώτες και αντιπατριώτες.Ρωμαϊκόν δεν φτιάχεται χωρίς ούλλοι να θυσιάσουν αρετήν και πατριωτισμόν.... **”Τους κατάτρεξαν οι Ευρωπαϊοί τους δυστυχείς Έλληνες.** Εις τις πρώτες χρονιές εφοδίαζαν τα κάστρα των Τούρκων, **τους κατάτρεχαν και τους κατατρέχουν ολοένα, διά να μην υπάρξουν.** Η Αγγλία τους θέλει να τους κάμει Άγγλους με την δικαιοσύνη την αγγλική, καθώς οι Μαλτέζοι ξυπόλυτους και νηστικούς, οι Γάλλοι

Γάλλους, οι Ρούσοι Ρούσους, κι ο Μέτερνικ της Αούστριας Αουστριακούς –κι όποιος τους φάγει από τους τέσσερους "Φραγκεμένους μᾶς θέλουν τά τσογλάνια τοῦ τρισκατάρατου του Πάπα... Και συνεχίζει ο Μακρυγιάννης: "...ο Ντώκινς, μας θέλει Άγγλους, ο Ρουγάν Γάλλους, ο Κατακάζης Ρούσους και δεν αφήσετε κανένα Έλληνα. Πήρε ο καθείς σας το μερίδιό του και μας καταντήσετε μπαλαρίνες σας... **Τέτοια ηθική έχετε εσείς και προκοπή, τέτοιους καταντήσετε και εμάς τους δυστυχείς"**.

"Τα δάνεια εμείς δώσαμε υπόσκεση ότι τα δανειστήκαμεν και η Μπαυαρία τα ρούφηξε με τον Αρμασπέρη και συντροφιά" Για τα δάνεια εμείς δώσαμε υπόσχεση, αλλά τα ρούφηξε όλα η Μπαυαρία. Εμείς βάλαμε την υπογραφή μας ότι τα χρεωθήκαμε, αλλά αντί να τα καρπωθούν οι αγωνιστές μας, οι χήρες και τα ορφανά, τα έβαλε χέρι ο Άρμανσμπεργκ μαζί με τους ελληνόγλωσσους συντρόφους του και τα έκαναν καταθέσεις στο Μόναχο!

"Οι Βαυαροί πρώτοι μας έδωκαν το παράδειγμα της καταχρήσεως, του σφετερισμού και της σπατάλης των δημοσίων", βεβαιώνει ο Π. Χαλκιόπουλος.(1)

"Ωκοδόμησαν στιλπνάς περί το Μόναχον επαύλεις, ενώ οι αγωνισταί απέθνησκον επί της ψάθης", γράφει ο Αν. Γούδας.(2)

Και ο Γ. Κρέμος συμπληρώνει: **"Οι πλείστοι εκ πτωχών πλούσιοι εγένοντο. Το πάγαιναν γαιϊτάνι οι Βαβαρέζοι, τρώγανε, πίνανε και πλερώναμε εμείς οι φτωχοί, μα χουβαρντάδες"**.(3)

Πατρίδα να θυμάσαι εσύ αυτούς όπου, δια την τιμήν και την λευτερίαν σου, δεν λογάριασαν θάνατο και βάσανα. Κι' αν εσύ τους λησμονήσεις, θα τους θυμηθούν οι πέτρες και τα χώματα, όπου έχυσαν αίματα και δάκρυα

Γιάννης Μακρυγιάννης

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Στο σημερινό κόσμο της απαισιοδοξίας, του παραλογισμού και της αυξανόμενης βίας, στην εποχή που ο ηρωισμός ,η αυτοθυσία και τα ιδανικά είναι έννοιες αμφισβητούμενες και συχνά άγνωστες, είναι

ανάγκη να επιστρέψουμε στις αξίες που για αιώνες εξέθρεψαν Αγίους και Ήρωες. Ας μην επιτρέψουμε σε κανέναν να αλλοιώσει τις αξίες που τα 400 χρόνια τουρκικής σκλαβιάς δεν κατάφεραν να τις εξαφανίσουν από τις καρδιές των Ελλήνων. Οφείλουμε να τις υπερασπιζόμαστε με κάθε κόστος. Ας μην επιτρέψουμε στην παγκοσμιοποιημένη εποχή μας να μας επιβάλλει την ισοπέδωση των πάντων. Ας μας εμπνέει πάντα το παράδειγμά τους, το θάρρος και η αισιοδοξία τους, η φιλοπατρία και η πίστη τους, η αποφασιστικότητα του Κανάρη, η αίσθηση του χρέους του Καραϊσκάκη, η περιφρόνηση των υλικών αγαθών όπως μας δίδαξε ο Νικηταράς, ο Καποδίστριας, αλλά και η Μπουμπουλίνα, η Μαντώ Μαυρογένους, ο Εμμανουήλ Παπάς και άλλοι αγωνιστές που έδωσαν τα πάντα και πέθαναν φτωχοί. Ας αφήσουμε τον ατομισμό, την αυτοπροβολή, τον ανταγωνισμό κι ας επαναπροσδιορίσουμε την πορεία μας. Ας επιστρέψουμε στις ρίζες μας, στα ιδεώδη του πολιτισμού που επηρέασε όλη την οικουμένη. Ας γίνουμε θεματοφύλακες των μοναδικών πνευματικών αξιών ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ, όπως εκφράζονται μέσα από τη γλώσσα μας, την αληθινή πίστη μας, την παιδεία μας. Η προγονική αρετή ας καθοδηγεί την πορεία μας για ένα καλύτερο μέλλον. Ας ακολουθήσουμε τα βήματα των ΗΡΩΩΝ ΜΑΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΣΤΙΣ ΣΤΡΑΤΙΕΣ ΤΩΝ ΕΠΩΝΥΜΩΝ ΚΑΙ
ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΜΑΣ

ΖΗΤΩ Η 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821!!!!